

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy órá . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Pacifikáljunk.

Pécs, 1898. március 29.

A „Pesti Hirlap“ tegnapi számában a tápió-szent-mártoni parasztszocialisták bűnperéről cikkezvén, nagyon figyelemre méltó dolgokat mond el a Magyarország földmivelő népe között elterjedt szocialis mozgalomról, a mely csak névleg szocializmus, valójában pedig merőben eltér a külföld szocialis mozgalmaitól és a mi városainkban az ipari munkások közt szervezett szocializmustól.

A mi parasztszocialistáink nem a politikai jogositványok általánosításáért, nem a társadalmi egyenlőségért, nem a munkaidő megszorításáért lelkesülnek; földet és a közterhek leszállítását akarják ők, mert a mezőgazdasági válság, a szabadjára bocsátott uzsora tönkre tette a kis parasztbirtokot, a tulajdonosokat tömegesen forgatta ki kis vagyonszámból s a földbirtokosokból napszámost csinált, a ki már létminimumát sem látja biztosítva.

A „Pesti Hirlap“ szerkesztőjének, mint a tápió-szent-mártoni vádlottak védő ügyvédjének bő alkalma volt betekintést szerezni ezekbe a viszonyokba s az egyszerű félretette a kormánypárti szemüveget, a mely elfogulttá tehetné a kormány által gyakorlatba vett pacifikáló intézkedésekkel szemben és őszinte nyíltsággal mutat rá

a baj okaira, hogy ebből levonhassa következtetéseit gyógyításának módozatait illetőleg.

Kijelenti, hogy mindazok a rendszabályok, a melyek a közszabadságok korlátozása árán iparkodnak elhárítani a veszedelmet, a válság lényegét alig érinthetik. A gyülekezési jog megszorítása, a szocialista egyesületek feloszlatása, a sajtócenzúra behozatala s a postai kémkedés nem orvosszerei a bajnak, mert a fölözlatott egyesületek tagjai titkos szervezet szerint folytatják működésüket; amit lapban ki nem nyomathatnak, azt megírják egymásnak levélben, leveleiket pedig nem bizzák az állami postára, hanem maguk lesznek egymás levélhordói. A katonaság jelenléte s a csendőrszuronyok megfélemlítik ugyan őket, de ez sem tarthat örökké, mert tartatlan állapot egy országban, mikor osztályt osztály ellen karhatalommal kell megvédeni és mezei munka idején katonasággal kell megszállani a vidéket, mintha háboruban volnánk.

Mi tehát a teendő? Hogy erre megfelelhessünk, kutatnunk kell a baj kutforrását s ebben a tekintetben figyelmeztet az idézett cikk írója, hogy ne ringassuk magunkat abban az illúzióban, mintha mindez csupán izgatások, bujtogatások műve lenne, mert alapjában becsületes, jóindulatu népünk erkölcséről a bujtogatások lesik-

lottak volna, ha mélyebben fekvő okok elő nem készítettek volna a talajt a hamis tanok befogadására.

Az utolsó harminc év alatt a nép magára volt hagyatva. Az általános stréberség versenyében, a vagyonszerzés szenvedelméi közt róla mindenki megfeledkezett. Csak akkor reflektáltak rá, mikor elvenni kellett tőle valamit, ellenértéket ezért alig kapott, legfőleg egy kis kortespénzt, a mi csak még jobban megmetyeljezte az erkölcsét. A régi tekintélyek: a községi jegyző, a pap, orvos, szolgabíró, földesur nem ambicionáltak többé maguknak, hogy ők legyenek a nép vezetői, nem törődtek bajai-val, nem is foglalkoztak vele s a hivatalos érintkezésben a durvaságban, hatalmuk éreztetésében keresték az erélyt, a mely mindinkább elidegenítette tőlük a nép szívét.

Más vezetőket kerestett hát a magára hagyatott, istenadta nép s talált is ilyeneket a szocializmus vándorapostolaiban, akik mindenütt ott teremnek, hol elégületlenséget tapasztalnak, hogy halászsának a zavarosban s ígérnek hetet-havat, csak hogy a vezető szerepet biztosíthassák maguknak.

És ime, most az intelligencia csodálkozik, hogy a nép azok után indul, akik felkeresik őt s foglalkoznak vele és elfordul azoktól, a kiknek részéről mindig

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az asszony.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Garam Jenő csinos, huszonhatéves fiatal ember volt. Kellemes megjelenésével, jó modorával mindenkivel rövid idő alatt megkedveltette magát, a kivel sorsa összehozta; csak az volt a baj, hogy sehol sem tudott hosszabb ideig megmaradni.

Már sokszor volt biztos állása, olyan, a hol előhaladásra, élete végéig gond nélküli megélhetésre volt kilátása, már-már ő maga is tervezgetni kezdte, hogy szakít a bizonytalan, kódorgó életmóddal, hanem mindig meglepte valami ellenállhatatlan vagy tovább és tovább vándorolni, más városba, új emberek közé.

Legutóbb egy évig külföldön utazott, elkísérve egy fiatal gróft Olaszországba, Sweicba, bejárták Németországot, megtelepedve egy-egy nagyobb városban néhány napra, hétre vagy hónapra s mikor ismét visszaérkeztek a fővárosba és kezébe kapta egész évi fizetését, busás tiszteletdíjjal megtoldva, úgy gondolkodott, hogy kár volna addig kereset után nézni, míg pénzében tart.

Kivett az egyik köruton egy másodemeleti szobát és az egész napot ugyszólván semmittevéssel töltötte. Nagy sétákat tett, nézett

le ablakából az alant zszibongó, napi dolgai után futó, vagy sétáló járókelőkre, olvasgatott és elhevert órákig a pamlagon, füstkarikákat fujva illatos cigarettjeiből.

Mikor aztán észrevette, hogy még csak egy-két hónapig tart már a pénze, utánanézett, hogy valami megfelelő keresetre tegyen szert. Azaz nem is igen nézett utána; meghirdette egy napilapban, hogy egy intelligens, jó bizonyítványokkal rendelkező fiatal ember magán-titkári vagy nevelői állást óhajt elnyerni valamely előkelő családnál és azután várta a jó szerencsét.

Kapott is csaknem minden második-harmadik nap ajánlatot s most már azzal is telt az ideje, hogy némelykor látogatásokat tett azokon a helyeken, a hol kilátás nyílt alkalmazásra, mert régi elve volt, hogy csak akkor lépett valakinek szolgálatába, ha előbb már személyesen megismerte az illetőt.

Egyszer azután egy kis illatos levélkét kapott, melynek betűi mintha ismerősek lettek volna előtte, de még inkább ismerősök a kifejezés, mondatkötés, dacára, hogy a női írással írt rövid levélke csak egy pár sorban tudatta, hogy N. gazdag gyárosnak ajánlatát, mely talán e levéllel egyidejűleg, de legkésőbb egy-két nappal azután érkezik hozzá, fogadja el s egyuttal sejtette vele, hogy ilyenképen alkalma lesz majd egy régi ismerősével is találkozni.

N.-től csakugyan kapott a következő nap levelet, melyben felhívta, hogy okmányait küldje

el neki betekintés céljából, vagy a mi még jobb lenne, látogassa meg a következő napok egyikén irodájában.

Jenő sokáig gondolkodott a két levél közötti összefüggésen, találgatta, hogy ki lehet az előbb érkezettnek írónője, de hiába gondolt vissza összes hölgyismerőseire, kikkel rövidebb vagy hosszabb ideig jó viszonyban élt, vagy a kiktől feltehetette, hogy érdeklődnek utána, egyről sem merte határozottan elmondani, hogy az a levél írónője és így annál nagyobb kíváncsisággal kereste fel a gyáros irodáját már a következő nap.

Idősebb, beteges kinézésű ember ült kényelmes karosszékekben, iratokkal teli asztal előtt, midőn a bejelentő inas feltárta Jenő előtt az ajtót s mikor bemutatkozott, barátságosan kínálta meg leüléssel és elmondotta, hogy fia mellé akar egy nevelőt alkalmazni, a ki beteges, gyenge és így gyakran kell orvosi tanácsra külföldön időznie, mikor anyja kíséri s mivel így iskolába nem járhat, olyan emberre van szüksége, a ki nemcsak a tanulmányokban kellő oktatást adhasson neki, hanem az étellel is megismertesse. Átnézve a Jenő által átnyújtott bizonyítványokat, őt minden tekintetben alkalmasnak tartotta erre a feladatra és csakhamar meg is egyeztek a föltételekre nézve is.

Délután már áthordatta Garam Jenő összes ingóságait a gyáros házában számára kijelölt lakosztályba s miután tanítványa apja kíséretében meglátogatta szobájában, ő viszont a ház urnőjének akart bemutatkozni s beje-

csak megvetéssel találkozott, akik eleget vélték tenni a nép iránt tartozó kötelességüknek, ha követválasztáskor megfizették a fuvarját, napidiját, de mihelyt a birkanyjájként az urnához terelt nép leszavazott, nagyuri grandezzával hátat fordítanak a „komisz parasztnak“, hogy a következő választásig elnézzenek a feje fölött.

Igen, az intelligencia lelkét terheli a legnagyobb felelősség a nép eltévelyedéséért s azért első sorban az ő kötelessége visszaterelni a helyes utra. Persze nehéz munka lesz ez most már, mikor már bele van oltva a nép szívébe az uri rend elleni gyűlölet s így az intelligencia elvesztette tekintélyét előtte s eltűnt az a bizalom, a mely az urak közeledését hatályossá tehetné közötté.

Most már még oly szép szavakkal is hasztalan kísérelné meg az intelligencia visszaszerezni elvesztett pozícióját a falusi nép előtt, most már tettek kellene, a melyek meggyőzik a bizalmatlankodókat, hogy most nem olyan kérészetű követválasztási barátokozásról van szó, hanem hogy igazán a javát is akarják, kiket műveltségük, társadalmi állásuk vezető szerepre predesztinált.

Ne kortesbabérokra vágyakozzék a közigazgatás minden közege, hanem érdeklődjék a nép buja-baja iránt, szolgál-tasson igazságot mindenkinek, ha még oly kis ember szenvedett is sérelmet s ha még oly hatalmas is a sértő fél. Legyen közbenjáró a néppel érintkező minden művelt ember a földműves helyzetének javításánál, legyen rajta, hogy társadalmi, kormányzati és törvényhozási uton oly intézmények létesüljenek, a melyek Magyarországnak ezt az államfenntartó elemét a végpusztulástól megmentik.

Nagyon sok mulasztás történt ezen téren, politikai hiba még több, a melyeknek keserű levét iszszuk most. Népünk hajlamaival, műveltségi fokával nem szá-

lentetve magát, csakhamar a fényesen berendezett szalonban állt azzal szemközt.

Mikor új tanítványát meglátta, egészen tévesen kezdett gondolkozni a kapott levél irónójáról. A fiu már tizenhat éves volt, tehát annak anyja legkelebb az ő szüleit ismerhette, azokkal élt jó viszonyban s így anyai pártfogásra számíthat részéről; mindazok a többi kombinációk, melyeket valami régi kalandjának fel-elevenítésére, vagy egy újnak megkezdésére végig gondolt, egyszerre semmivé tűntek tanítványának megjelenésekor, úgy, hogy talán egy kevéssé boszankodott is, de még inkább mosolygott önmaga fölött, hogy olyan csapongó képzelődést keltett benne egy női kéztől írott levélke.

Annál nagyobb volt meglepetése, midőn most egy egészen fiatal, gyermek-asszony állott előtte, a kinek megpillantásakor mindjárt előtte állott a tiszta valóság, hogy az N.-nek második felesége, és azért volt annak a levélnek minden szava olyan ismerős előtte, mert attól származott, a ki oka az ő minden iránti közönyösségének, a kiért szívében égő vágya és a kitől való ösztönszerű lélelem nem engedte, hogy bárhol is sokáig maradjon, kinek sorsáról nem tudott semmit, de nem is iparkodott tudni róla; már régen megnyugodott abban, hogy talán összehozza ismét vele a véletlen, talán nem találkoznak sohasem.

Pedig néhány év előtt hogy szerette ezt az asszonyt, a ki még akkor leány volt, hány-szor mondotta az is neki, hogy csak őt sze-

moltak soha, a kik a szabad verseny hamis jelszavával rászabadították az uzorát a föld népére, a kik az ingatlan forgalmának s elaprózásának minden korlátait ledöntvén, kiszolgáltatták a korlátolt látókörrrel bíró gyengéket az erősek furfangjának, a kik aztán lassankint kiforgatták őket apáik telekéből s a szocializmus karjába hajtották.

Pacifikáljunk tehát ne szuronyral, golyóval, hanem a nép javára szolgáló törvények alkotásával, ezeknek pártatlan, igazságos végrehajtásával, a néppel való folytonos érintkezés által oktatta, felvilágosítva, segítve, hogy meggyőződhessék róla, mikép nemcsak a saját céljaink elérésére felhasználható nyers anyagnak tartjuk, hanem egész őszintén munkálkodunk az ő javán is, — s akkor békitettük meg csak igazán a fennálló jogrenddel, velünk és saját magával.

Hirek.

Pécs, 1898. március 29.

Szalonkázás.

Alig akasztja a szegre a vadász a fegyverét január utolsó napján, hogy a nyulak lövésével felhagyjon, nagy örömmel gondol azokra a napokra, amikor beköszönt a nap, amelyhez van fűződve az egyik legszebb vad, az erdei szalonka költözése megkezdésének ideje. A görög szigeteken és Dalmácia partjain telelő szép szárnyas bucsut vesz tengerparti otthonától, hogy a nyarat és az ezzel kapcsolatos családssaporitását a mi szép kies Kárpát hegyeinkben, a Tátrában és Mátra bűvös-bájos virágu bokraiban megkezdje.

Az erdős és hegyes vidék legszebb vadászatai közé tartoznak azok a napok, amelyek az Oculi vasárnaptól a Laetare, Judica és Palmarum közé esik, ez a három hét az, amikor a szalonka vándoruton van és ezt a vándorlását virágvasárnapkor fejezi be, a mikor a vadászok azt szokták mondani, hogy: Palmarum trallarum!

A szegény szalonka-pár, mikor a görög-

reti és fogja is szeretni mindig s még most is összeborzad annak az emlékénel, hogy egyszer azok a nevető, mosolygó ajkak számára csak hideg, rövid szavakat tudtak kiejteni: nem szereti többé, talán eddig sem szerette.

Azóta Garam Jenő végigbolyongott három országot és most egyszerre előtte áll az a leány, ez az asszony s ismerős mosolygással nyújtja felé a kezét: »Isten hozta.«

Alig tudta izgatottságát annyira legyőzni, hogy közelebb lépjen hozzá s a mint megfogta kezét, megcsókolta, hirtelen kitört belőle az éveken át leküzdött szenvedély, átölelte az asszonyt két erős karjával, elborította forró csókjaival haját, arcát, ajkát, az pedig ott vonaglott karjaiban édes, mámoros zsibadtsággal, lehunyt szemekkel; piros ajkai visszaadták a hosszú, szenvedélyes csókokat s alig hallhatóan susogta: »Hát megjöttél, itt vagy, szeretsz még mindig, úgy a mint én szeretlek, a mint szerettelek akkor is, a mikor eltagadtam, én édes kis bolondom, én mindenem.«

A következő nap Garam Jenő nem jött ki délig sem szobájából. Ajtaját nyitvahagyta s a mint a szolgálta bement hozzá, ott találta ágyában fekvő, kihülve, éjjeli szekrényén pedig egy üres méregüvegcsé nyomtatott le egy papírlapot, melyen ez a pár sor volt: Amerikai párbajt vívtam, meg kell hálnom s jobb ma, mint ha végigélem a még hátralevő öt évet is.

Ezzel a világgal és a hatósággal előtt meg-

szigeten szerelmi frigyét megköti, nem gondolja, hogy mennyi veszedelem vár reá, míg a Kárpát valamelyik bérének hajlásában megalapítandó fészket elérheti.

A nappal a pihenésre, az éjszaka a költözésre van szánva.

Amint március elején leesik a langyos eső, amely megmozdítja és a föld felső rétegébe csalja a földi gilisztákat, ez a jel, hogy megindulhatnak a hosszucsőrűek és nem kell az éhenhalástól félniök; ha több eső esik, akkor a hegyes vidéken a hegytetőket választják átvonulási szállásukul, ha azonban nagy szárazság van, akkor lent tanyáznak leginkább a nagyobb folyók szigetein és annak füzesei szolgálnak menedékhelyükül. Ez a legveszedelmesebb reájuk nézve, mert itt pusirozva lehet reájuk vadászni és hiába cikk-cakkozzák bagolyszerű repülésüket a gyenge fűzek felső hajlásai között, hamar lyuk iránt kapja őket a vadász.

Ha pedig kellő nedvesség folytán az erdőket és hegyeket választhatják tanyául, akkor a pusirozva vadászás sok fáradsággal jár és a fák közt való utvesztő repülése nagyon megnehezíti zsákmányára tehetését s így az erdős vidéken a lesből lövés a legelfogadhatóbb.

A szalonkavadászat nem tartható a legproduktivebb szórakozások közé, mert a legjobb vadász nagy fáradság és sok leselkedés után is alig tudja felvinni az évad zsákmányát huszon felül.

A vadhusok inyencei ünnepnapnak tartják, mikor erdei szalonka izletes pecsenyéje, piritott zsemlye-szeletekre szervirozott zuzamájvagdalkával kerül az asztalra és az inyenc kis feleség is többször megkérdezi öszféle férjétől, hogy:

— Nincsenek még itt a szalonkák?

Ezen kérdést a nem vadász-emberek olykor félre is szokták magyarázni, — a kis hamisak.

Alig hangzott el a hajnali vagy az esti korai harangszó a helység tornyában, a lesre állott vadász figyelmét teljesen leköti a szárny-suhogás és a him szalonkának a menet közbiztonságát jelző »kavau, kavau« szerű krá-kogására való óvatos ügyelés, a vizsla remegve huzódik meg a vadász lába mellett, mert tudja, hogy a legkisebb mozdulat, vagy hangra is figyelmessé levő költöző, ha csak valamit megneszel, más irányt ad a repülésnek.

volt magyarázva minden s a következő nap már talán el is felejtkezett róla mindenki, kivéve a szép fiatal gyárosnét, a kinek másnap még egy levelet is hozott a posta a Garam Jenő irásával.

A szép asszony felbontotta, végigborzongott egy kicsit, mikor feltörte, hiszen azt már mondhatni a tulvilágról küldte egykori kedvese, de mégis elolvasta a mint irva volt: Édes! Látja még nem feledtem el, hogy neveztem magát valamikor. Így szólitom meg utoljára is. Az a tegnapi boldog óra, a mit együtt átéltünk, az volt az én ellenfelem, a mely rábírt, hogy megöljem magamat. Mikor először csalódtam magában, az fájt, akkor elvesztettem az életkedvem; most másodszor is csalódtam, ez gyönyörrel töltött ugyan el, de minden órában, minden percben arra kell gondolnom, hogy ez a boldogság reánk nézve örökké tartó is lehetett volna. Megöl az a gondolat, hogy maga az enyém és mégsem az. A meg nem izlett boldogságról le tudtam mondani, de mikor már megízleltem azt, nem nélkülözhetem egy percig sem. Isten vele — Jenő.

Mikor a levelet végigolvasta a szép asszony, szemébe könny szökött, egy pillanatig csaknem lerogyott az olvasottak hatása alatt, hanem azután kitörölte szeméből a könnyet, s mig az összegyűrt levelet a kandallóba dobva nézte, mint ég az hamuvá, ajkai halkán morgogtak:

— Szegény fiu! De ilyen bolond rajongó volt egész életében. . . **Tetsi István.**

Napirend 1898. március 20-án.

Naptár: szerda, márc. 30. — Róm. kath.: Quirin. — Prot.: Quirin. — Görög-kel.: (márc. 18.) Cirill. — Zsidó: Nisan 7. — Nap két 5 óra 28 perckor; nyugszik 6 óra 9 perckor. — Hold két 10 óra 2 perckor délelőtt; nyugszik 1 óra 40 perckor. Hold első negyede 8 óra 40 perckor reggel.

Időjárás: hőmérséklet 7 Celsius fok meleg. légnyomás 752. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint szeles, enyhe idő, nyugaton csapadék várható.

Színház: »Grant kapitány gyermekei«.

— **(Felolvasó-estély a Kath. Körben.)** A pécsi Kath. Kör jövő vasárnap, április 3-án tartja utolsó bőjti felolvasó-estélyét a következő műsorral: I. Ave Mária Marchesitől *Ternovszky* Margit urhölgy zongorakiséréte mellett éneklő *Zelesny* Sarolta urhölgy. II. As dur Polonaise Chopintól, zongorán játsza *Ternovszky* Margit urhölgy. III. A család a kereszténységben és kereszténység nélkül. Irta és felolvassa dr. *Dobszay* Antal kanonok. IV. Grieg: Peer Gyut-Suite a) Le matin b) La mort d'Ase c) Anitra d) Dans la halle du roi de montagne. Négykézre előadják *Mendlik* Magda urhölgy és *Kellner* Antal. V. »Isten« Rudnyánszky Gyulától; szavalja *Szuly* Aladár. VI. Volkmann: Trio, zongora, hegedű és gordonkára, a) Allegro, b) Andante, c) Finale. Előadják *Mendlik* Magda urhölgy, *Kellner* Antal és *Rupnik* Rudolf, kik Budapestről jönnek le ez alkalomra. Kezdeté este fél 6 órakor.

— **(Önkéntesek bankettje.)** A közös hadseregbeli pécsi önkénteseknek iskolai kiképzetése tegnap befejezést ért. Alaposan megvizsgáztatták az elméleti tudnivalókból a fiatal katonákat s ma azután szabad napot engedélyeztek részükre. Holnap vagy holnapután jön majd a napi parancsban a káplári és örvezetői kinevezés, a midőn majd örömmel varratják fel az egy és két csillagot a gallérokra az ujdonsült altisztek. Holnap este bankettre gyűlnek össze az önkéntesek a Vigadó nagytermében, melyre az iskolában volt tanító tisztjeiket és a törzstiszteket személyesen hívták meg, míg a tisztikar a napi parancsban kap meghívót. Lesz is szerdán este nagy vigasság a Vigadóban, mert remélhető, hogy a harminchét önkéntesen kívül a tisztikarból is sokan fognak a banketten résztvenni.

— **(Halálozás.)** *Visnya* Sándor, életének 57-ik évében, ma délelőtt 11 órakor a városi kórházban meghalt. Az elhalt mozgalmass multu ember volt, a ki Ujvidékről költözött Pécsre s itt a pénzügyi élet terén működött. Először a Központi Takarékpénztárnál, majd a *Baranya megyei* Hitelbanknál volt alkalmazva, később banküzleteknél dolgozott s végre önállóan vezetett ügynöki irodát. Az utóbbi években betegeskedni kezdett s végre ápolás végett a kórházba ment, a hol ma váltotta meg a halál szenvedéseitől. Elhunytát özvegye és 3 gyermeke és széles kiterjedésű rokonság siratja. Temetése holnapután (csütörtökön) délután 4 órakor lesz a kórházból.

— **(Hymen.)** *Odry* Zuárd, a budapesti Magyar Színház tagja, *Odry* Lehel nyug. operaénekesünk fia, ma vezette oltárhoz Budapesten a Kalvintéri református templomban *Kecery* Irént, a Nemzeti Színház tagját. — A pécsi anyakönyvvezető előtt ma léptek házasságra dr. *Spiller* Móric, cserevici körorvos és *Georgievics* Helén; tanuk voltak *Georgie-*

vics Tivadar alispán és *Spiller* Sámuel kir. törvényszéki albiró. — Ugyancsak ma kötöttek házasságot *Lichtenstein* Jenő és *Berger* Ilona, kiknek tanui gyanánt *Blauhorn* Izidor és *Stern* Miksa kereskedők szerepeltek.

— **(Nem lesz rendkívüli közgyűlés.)** Az új posta-palota ügyében folytatott bizottsági tárgyalások során kilátás volt arra, hogy a tárgyalásokon olyan végleges megállapodások jöhetnek létre, hogy az építkezés ügye a városi közgyűlés elé lesz terjeszthető, mely tárgyban e hó utolsó napjára lett volna rendkívüli közgyűlés egybehiva. Azonban a tárgyalások még nem haladván ennyire, a közgyűlés elé nem is terjeszthető az ügy s így e hónapban nem lesz városi rendkívüli közgyűlés.

— **(Aratók sztrájkja.)** Kurdon 300 arató akarta a *Döry* József, dombovári bérlővel kötött szerződését felbontani. Kétannyi bért követeltek. *Döry* azonban nem volt hajlandó túlzott kívánataikat teljesíteni, hanem kijelentette, hogy beleegyezik a szerződés felbontásába, miután most még elég idő van új aratók után nézni. A kinek tehát az eddig megállapított javadalmazás nem elég, az mehet. A csendőrség is beleszólt a dologba, nyomozni kezdte, hogy ki bujtogatta fel a különben békés és elégedett természetű népet. A vizsgálat kiderítette, hogy Kurd község káplánja: *Érett* Géza volt az, ki hiveit ily szellemen oktatta. *Érett* káplán azonban mindent tagad s csupán azt vállalja el, hogy ő hivei kérelmére az előtte szóval előadott kérvényt írta meg. Hir szerint *Érett* Géza káplán ezen ügyből kifolyólag táviratilag a pécsi püspöki rezidenciába lett beidézve.

— **(Elfogott tolvajbanda.)** *Oláh* Borbála, *Oláh* Erzs, *Dubinyák* Teréz és *Hergeröder* Anna törökkoppányi lakosok, évek óta mesterségszerűen foglalkoztak a lopással. Vásárról-vásárra jártak, hogy könnyebben elvihető dolgokat elemeljenek; különös előszeretettel lopkodták meg a gyolcsos tótokat. Simontornyától egész Sz.-Fehérvárig egy egész környékről folyton érkeztek panaszok a csendőrséghez, de a tolvajokat sehogyan sem sikerült kézrekeríteni. A legutóbbi simontornyai vásár alkalmával ritka ügyességgel fogta el az ireghi csendőrőrs a jeles asszonyokat. Éjnek idején elindult a csendőrség a Simontornya-felé vezető országúton és a Szokoly község közelében levő téglaházban lesbe állt. Nemsokára egy kocsi jött és azon négy igen gyanús külsejű asszony volt. A csendőrök megállították a kocsit, hogy megmotozzák. Ekkor egyik asszony — a sötétséget felhasználva akarván — hamarosan kidobott a kocsiból egy nagy batyút, de egy éber szemű csendőr észrevette. Tovább motozták őket és az eredmény meglepő volt. Egy teljes raktár, egész végek vászonból, kartonból és más mindenféle kelméből kerültek elő. Az asszonyok bevallották, hogy évek óta üzük ezen mesterségüket és a lopott árukat több községben eladogatták.

— **(A főgymnasiumi ifjuság)** hangversenyéről tegnap közölt tudósításunkban véletlenül nem emlékeztünk meg a műsor egy számáról, *Csiky* Lászlónak, a pécsi nemzeti színház tagjának szavaltatóról, ki *Váradi* Antal »Judás« című költeményét szavaltta el olyan kitűnő előadásban, hogy az a hallgatóságot teljesen lebilincselte s úgy a nyújtott

élvezetet, mint a felhangzó tetszésnyilatkozatokat tekintve, méltán sorakozott a többi számokhoz, melyek ezen kellemes délutánt még sokáig élénk emlékében fogják tartani a hallgatóságnak.

— **(Ujabb államsegély a szinigazgatónak.)** *Somogyi* Károly, pécsi szinigazgató a miniszteriumtól ujabb háromszáz forint államsegélyt kapott, melyet *Fejérváry* Imre báró főispán utalványozása alapján a pécsi m. kir. adóhivatal pénztárától vehet fel.

— **(Ujra alakult bizottság.)** Néhai *Farkas* István, volt pécsi ügyvéd, hazafias alapítványt tett *Farkas*—*Raskó* néven oly célból, hogy annak kamata évenként ápr. 6-án, *Coelestin* napján, adassék oly tanár, vagy tanítónak, az összes pécsi tanintézeteket beleértve, ki tanítványait leghazafiasabban neveli. Az intézet sorshuzás útján lesz kiválasztva, melynek kebeléből az e célra alakult bizottság választja meg a jutalmazandót. Miután már az összes intézetek kihuzattak, vagyis már minden intézetből nyert egy-egy jutalmat, most a kisorsolás újból kezdődik s e miatt az ösztöndíjosztó bizottság is újra alakul az intézetek képviselőiből. Jellemző az alapító részéről az, hogy a pályázatból az összes leányiskolákat figyelmen kívül hagyta. Pedig hát ki vonja kétségbe, hogy leányintézeteinkben nem tanítanak hazafiasan?!

— **(Ellopott szőlővesszők.)** *Janikovics* Hugó, pécsi borkereskedőnek, nagy postavölgyi szőlőjéből 170 darab vesszőt elloptak. A tolvajokat nem sikerült tetten érni, azonban nyomukban van már a csendőrség, hova az eset bejelentetett és így valószínű, hogy a hűvösre kerülnek a tett elkövetői.

— **(Meg akarta ölni az anyját.)** A fiui szeretet minden érzéséből kivetkezett *Heim* Frigyesné, tolnai lakosnak, 20 éves fia, a saját anyját, mivel az neki mulatozásra pénzt nem akart adni, leszurással fenyegette. A rossz lelkű fiu ugyanis egész éjjel mulatott s hajnalban azután hazament, hogy pénzt követeljen, midőn kérését nem teljesítette az anyja, meg akarta gyilkolni. A házban levő *Vass* Anna 14 éves leányzó ekkor megrémülve futott a szomszédban levő község házába és ott jajveszékelve előadta, hogy *Heim*né a fia meggyilkolja, ha rögtön nem jönnek segítségére. Alig mondotta el e rémes dolgokat, az utcáról sikoltás hallatszott, mire a kisbíró szobájában levő négy csendőr fegyvert ragadott és kirohantak. *Kirschmann* József és *András* József csendőrök, a mint a község házából kijöttek, látták, hogy egy nő jajkiáltásokkal menekül, a kit egy férfiu vasvillával üldöz s azzal leszurni akarja. A fenti két csendőr megállásra szólította fel a merénylőt, a ki azonban e szavakkal: »nektek is kell valami?« — a csendőröknek rohant a vasvillával és *András* József csendőrt a baloldalán, a derékszij fölött megszúrta. Erre természetesen kardot rántott s a vérengző ember fejére mért egy vágást. Ezután lefűlelték a megsebesített embert és tőle a vasvillát elvették. Az esetről a csendőrség jelentést tett a szegzárdi kir. ügyészségnek.

— **(Vasuti előmunkálati engedély.)** A kereskedelmi miniszter ifj. *Percel* Sándor, dr. *Köves* Jenő és *Suly* László veszprémi lakosoknak, a győr-veszprém-dombovári

helyi érdekű vasut Veszprém városi állomásától Szentkirályszabadja, Almádi, Alsó-Eörs, Csopak, Balaton-Füred, Aszófő, Örményes, Akali, Zánka, Köves-Kálla, Kővágó-Eörs, Badacsony-Tomaj, Tördemic, Balaton-Ederics, Mészes-Győrök, Keszthely, Sármedgy, Esztergál és Pacsa irányában Zala-Szent-Mihályig vezetendő szabványos, esetleg keskeny nyomtávú gőz- vagy villanyerőre berendezendő helyi érdekű vasutvonalra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta. Ugyancsak megadta az előmunkálati engedélyt a miniszter *Varga József*, okleveles mérnök, budapesti lakosnak is, a győr-veszprém-dombóvári helyi érdekű vasut Pannonhalma állomásától Győr-Szent-Márton községbe vezetendő keskeny nyomtávolságú lóvasuti vonalra is.

— **(Betörések).** Beremenden *Viesinger* Gyula, ottani lakosnak, háza falát egyik közelebbi éjjel ismeretlen betörők kiásták, azonban még idejekorán észrevétlenül, elfutottak s így kárt nem okoztak. Ugyanakkor *Adamec Pavo* házába az ablakon át törtek be, de onnan sem vittek el értékesebb dolgokat. *Balogh József*nek a háza udvarán az ólat törték fel s elloptak egy csapat aprójószágot. Végül *Rácbóly* pusztára is kimentek és ott a *Schaumburg-Lippe* hercegi uradalmi irnoki lak ablakait törték be. De itt szintén idejekorán észrevették őket s így itt sem jártak szerencsével. Az ismeretlen betörők kinyomozása végett a csendőrség megindította a vizsgálatot.

— **(Kinevezés.)** Ő felsége a király *Fesztl Nándor* a pécsi kir. táblához berendelt bírósági jegyzőt a balassa-gyarmati kir. járásbírósághoz albiróvá kinevezte.

— **(Püspöki pásztorlevél.)** *Hetyey* Sámuel, megyés püspök, tegnap adta ki pásztorlevelét, melyben meghagyja, hogy a pécsi egyházmegye összes katolikus népiskoláiban és egyéb tanintézetekben megünnepeljék április 11-dikét. Az ünnepet szentmise előzze meg és azt olyképp szervezze a tanító, hogy az ünnepen a növendékek igaz hazafias lelkesedéssel vegyenek részt.

— **(Baltázó legények.)** Dunaszekcsőn *Barifoki* József, ottani lakos, szóváltásba elegedett a mezőn *Porkoláb* János és *Berner* András legényekkel. A két legény csakhamar fenyegető állást foglalt el vele szemben és annyira vitték a dolgot, hogy végre is baltáikhoz kaptak és azzal támadtak ellenfelükre. A megtámadt ember pusztán kézzel volt s így nem is védhette magát a baltával felfegyverzett legények ellen, a kik egymásután több sebet ejtettek rajta. Véresen menekült előlük s a mint haza ért, ágyba kellett feküdnie és most vagy három hétig fogja a sebek sajgását érezni. A baltázó legényeket feljelentették a bíróságnak.

— **(Jelentkezések a hadi érdemért.)** Tudvalevőleg, a király ötvenéves császári jubileuma alkalmából folyó évi december hó 2-án a király uralkodása alatt a közöshadseregben és a honvédségnél, vagy csendőrségnél szolgált katonák számára jubileumi hadi érdemek fognak kiosztatni. Ez érdemekre a kik reflektáltak, f. hó 20-ig tartoztak jelentkezni a katonai nyilvántartói hivatalokban. Pécsen a katonai hivatalban épen 248-an jelentkeztek, kiknek névsorát a katonai nyilvántartói hivatal holnap terjeszti be a pécsi hadkiegészítő

parancsnoksághoz, honnan a megye járásaiból beérkezett névsorokkal együtt fel fogják küldeni a hadügyminiszterhez a király elé leendő terjesztés végett.

— **(Vasuti hivatalnokok nyugdíja.)** A m. kir. államvasutaknál alkalmazott pénztárkezelők kérvényt intéztek a kereskedelmi miniszterhez végleges alkalmaztatásuk, nyugdíjban részesítésük és általában anyagi helyzetük javítása iránt. A végleges alkalmaztatás és a nyugdíjjogosultság kérdése kedvező elintéztést nyert a miniszter ama rendelkezése által, hogy a nyugdíjban nem részesülő alkalmazottak ellátására szervezendő nyugdíjintézet tagjaiul a kezelők is felveendők. Így tehát öregség vagy betegség folytán beálló szolgálatképtelenség esetében biztosítottak tekinthető a kezelők ellátása.

— **(Április 11-ike az ipariskolákban.)** *Dániel Ernő* báró, kereskedelmi miniszter, körrendeletet intézett valamennyi állami és államilag segélyezett iparoktatási intézethez, április 11-ének megünnepelésére vonatkozólag. A körrendelet szerint április 11-én vagy ha az iskolai ünnepnapra esnék, valamelyik legközelebbi iskolai napon, ünnepség tartandó az iskolában, ahol valamelyik tanár beszédben méltatja a [48-as törvények szentesítési napjának fontosságát.

— **(Ökrök a tűzben.)** *Nedopil* Antal, laskafalui lakosnak, az istállójában egyik éjjel, eddig még ismeretlen okból, kigyuladt az alomszalma, melyen az istállóba bekötött hét darab ökör feküdt. A tüzet csak későn vették észre s mikor már oltásához, illetve az ökrök kiszabadításához fogtak, nem lehetett a tűzbe szorult állatokat megmenteni. Mind a hét darab bentégett a tűzben, mely az istállót is elpusztította. A kár 1500 forint, a mi azonban megtérül, mert szerencsére a leégett épület biztosítva volt.

— **(Tavaszi dolgok.)** Tél idején, a mikor kezünk a nagy hideg ellen mindenképen védeni törekszünk, a sétatobotokat szépen félretesszük és pihenni hagyjuk tavaszig; de az első verőfényes napon nemcsak az állatok, hanem a sétatobotok is felébrednek téli álmaikból. Most tehát, hogy a tavasz bekopogtatott hozzánk, ismét kezdünk a sétatobotokhoz szokni. Csakhogy ez nálunk, akik a tudósok szentenciái szerint a megszokás rabjai vagyunk, nem megy oly könnyen. Ugyanis kezdetben mindig elhagyjuk a botot, vagy a kávéházban marad, vagy a kocsiban és csak akkor vesszük észre, amikor otthon vagyunk és már csak a nyomát üthetjük. Praktikus emberek ez ellen is tudnak orvosságot. Kezdetben ugyanis csak nagyon olcsó botokat hordanak, amelyekért nem nagy a kár. És csak amikor már néhány ilyen botot elhagytak és e közben a bot kezd nélkülözhetetlenné válni, veszik elő ezüst markolatu ébenfa botjukat.

— **(Leégett házak.)** Töttösön folyó hó huszonötödikén meggyuladt *Henc* József ottani lakosnak náddal fedett háza, mely a község déli részében fekszik. A tűz kitörésekor meglehetősen fujt a szél és mivel a községben vízhiány van, könnyen nagyobb veszedelem támadhatott volna. A lakosság együttes fáradozásának sikerült azonban a tüzet lokalizálni, úgy hogy az tovább nem harapózott s így a kár jelentéktelen, mert a ház biztosítva volt.

— *Siklóson Várvisi* Lajosnak 400 forintra biztosított istállója gyuladt ki a napokban s a tűz a mellette levő pajtát is elpusztította, mire lokalizálni bírták. Az összes kár 500 forintot tesz ki. — A *Petárda* községhez tartozó, *Schaumburg-Lippe* herceg tulajdonát képező *Verbákpusztán* szintén tűz volt a napokban. Egy istálló égett le s a kár 600 forintot tesz ki, a mi azonban megtérül, mert a leégett épület biztosítva volt. — Végül *Sipos* Pál, bodolyai lakos háza is a tűz martalékává lett a napokban. A kár itt nem térül meg, mert a ház nem volt biztosítva. Hogy a tüzek miből keletkeztek, az okot a megtartott vizsgálatnak nem sikerült megállapítania.

— **(Káin és Ábel.)** A tolnamegyei *Tengődön* véres eset történt. *Bene* Ádám, ottani fiatal parasztgazda agyon akarta löni a bátyját, ifju *Bene* Jánost. A két testvér együtt lakott az apjával, öreg *Bene* Jánossal s mindketten házások voltak. A házban a bátya felesége akart a háziasszony lenni, a mit az öccs felesége persze nem tűrt és ezért a bátya és öccs között gyakori volt a perpatvar. Végre *Bene* Ádám elhatározta, hogy megöli a bátyját. Vásárolt egy hatlövetű forgópisztolyt a tabi vásáron s aztán éjjel belopózott az istállóba, hol a bátyja aludt. A megtöltött pisztolyból egymásután öt lövést tett bátyjára, a ki felébredvén és a lövésektől megsebesítettven, véresen menekült előre s az istállóból kijutván, addig kiabált segítségért, míg a házbéliek és a szomszédok is összefutottak. Ez idő alatt az orgyilkos elmenekült, illetve be ment a házba és onnan olyan nyugodtan jött ki, mintha miről sem tudna. De a bátyja szemébe mondta, hogy ő volt a gyilkos merénylő s mikor a vért is meglátták ruháján, az öccs töredelmesen bevallott mindent. A csendőrök nyomban elfogták és a tamási járásbírósághoz kísérték. A súlyosan megsebesült ifj. *Bene* Jánost pedig beszállították a szegzárdi közkórházba, a hol most élet-halál közt lebeg.

— **(A trachoma ellen.)** A belügyminiszter az ország ipartestületeit is felhívta, hogy a trachoma szemvizsgálatokat a legteljesebb mérvben foganatosítsák, hogy így a veszélyes szembetegség terjedése meggátolható legyen. E rendelet folytán *Schmelcer* Ferenc, a pécsi ipartestület elnöke, felhívást bocsájtott ki az iparosokhoz, hogy iparostanoncok vagy segédek felfogadásánál mindenkor a városi tisztviselő orvoshoz, vagy kerületi orvosokhoz utasítsák a segédeket és tanoncokat szemvizsgálat végett s csak a vizsgálatot igazoló jegy felmutatása után állítsák őket munkába.

— **(Megvert leány.)** *Csúzán Kacs* István, ottani lakos, régen boszut esküdött *Bagó* Jolán ellen, a kire többféle okok miatt haragudott. Legfőképpen azért tartott ellene haragot, mert a leány nem fogadta el udvarlását. Ez annyira bántotta a legényt, hogy most végre is ki kellett boszuját a leányon töltenie. Megleste az utcán és ott rátámadván, agyba-főbe verte. A mi bizony nem volt szép tőle s megérdemelte, hogy a megvert leány feljelentette a bíróságnál, a hol majd kiszabják rá a büntetését.

— **(Névmagyarosító honvédtisztek.)** A legutóbbi időben a névmagyarosítás dicséretes mozgalma örvendetesen kezd terjedni a hazafias honvédtisztikarban is, ahol

a jóhangzásu magyar nevek vannak amugy is tulsulyban. Az idegen hangzásu nevü honvédtisztek is egymás után veszik fel az új magyar neveket. Legutóbb két névmagyarosító honvédtiszt akadt: Gross István, székesfehérvári 17. honvédgyalozredbeli I. osztályu százados, aki a nevét »Garó«-ra — és dr. Bergl Mózes, pécsi 19. honvédgyalozredbeli segédorvos, aki a nevét »Berdé«-re magyarosította.

— **(Hivatalos csodabogár.)** Lapunk egy barátja mutatott ma be szerkesztőségünkben egy hivatalos bizonyítványt, melyet egy község bírása állított ki a következőképen: »Kösségi Bizonyítvány. Mi Alol Irot Kösség Elöl Jaro Sága Hitelesen bizo Nyeljuk Eszen Embe A dinametet Kút Wájásra A Kari Haználni A Kösség rezere. . . Hja, a mi falusi biránk!

— **(Kaszárnyák építési ügye.)** A Krajcár-kaszárnya kibővítése és a Frigyeska szárnya legénységi épületének kiépítése ügyében a vegyes bizottság ma folytatta tanácskozásait a városházán a közgyűlési nagyteremben. Ez ülés miatt a gazdasági bizottságnak a budaikülvárosi rakodó-pályaudvar őrházának építése tárgyában ma délután 3 órára kitűzött ülését is el kellett napolni.

— **(A ki a más becsületében gázol.)** Horváth Antal, izségi lakos, Kisköszegre rándulván, ott nem remélt fogadtatásra talált Bathu Ferenc, kisköszegi lakos részéről. Mindketten a korcsmában iszogattak, mikor Bathu erőnek erejével bele akart kötni Hor-

váthba, de félvén annak erejétől, tettelegesség helyett csak szavakkal sértegette. Végre anynyira ment, hogy elmondta csalónak és rablónak Horváthot, a ki erre amugy magyarosan akarta mósresre tanítani. Azonban ebben a korcsma népe megakadályozta s végre is mit tehetett mást, mint feljelentette Bathut a bíróságnál, a hol majd megadják a büntetését, a mért a más becsületében gázolt.

— **(Tolvajok a malomban.)** Pető Sámuel, piskói molnár, malmában egyik éjjel tolvajok jártak. Betörték a malom ajtaját s másfél métermázsa buzát vittek el fáradságuk jutalmául. A káros, mikor másnap reggel a betörést észrevette, az esetet bejelentette a csendőrségnek. Ott meg is indult a nyomozás a tolvajok kézrekerítése végett, azonban eddig még nem lett eredménye.

— **(Vidéki csendélet.)** Bar.-Baáni levelezőnk értesít bennünket, hogy ott egy éjjel egyszerre négy betörés is történt. A betörők Pöpl Antal, Streitmann Miklós, Greif Antal és Hartvég József házait látogatták meg és mindenütt az éléskamrát dézsmálták meg. Az ajtó felfeszítése után hatoltak be oda és mind a négy helyről élelmiszert vittek el. Az ismeretlen éléskamrafosztogatókat most nyomozza a csendőrség.

— **(Szalmatüzek.)** Kovács János, dunaszekcsői lakosnak, egy kazal szalmája ismeretlen okból kigyuladt s mire oltásához siettek, már le is égett. A kár 84 forint. Hercegszöllősön szintén szalmatüz volt a napokban. Szabó József, ottani lakosnak gyuladt ki

egy szalmakazla, itt azonban észrevették a tüzet es el is oltották, mielőtt nagyobb pusztítást vitt volna véghez. Igy csak 15 forint kárt okozott. A tűz által elhamvasztott kazlak nem voltak biztosítva.

— **(Ünnepelt főszolgabíró.)** Kenessey Miklós enyingi főszolgabírónak a Ferenc-Józsefrend lovagkeresztjével történt kitüntetéséről az enyingi járás közönsége tegnap népünnepelet rendezett. Mintegy háromezresen tisztelegtek az ünnepelnél. Az üdvözlés után bankett volt. A kitüntetett főszolgabíró nagybátyja Kenessey dr.-nak, a pécsvárosi köz-kórház orvosának.

— **(A főispán disztag.)** A mohácsi iparosok Olvasóköre Fejérváry Imre báró főispánt disztagjává választotta. A megválasztásról szóló diszes oklevelet küldöttségileg fogják átnyújtani a főispánnak.

— **(A szezon küszöbén.)** Ott állunk a mámoros, napfényes tavasz, a meginduló szezon virágos küszöbén. Derüs az ég, illatos az üde levegő, lármás és színes a korzó, hol tavaszi pompában csillognak a tarka toltettek, forróbb vérü urak meg már a világos felöltőt is levetették. Persze, csak délen, mert este mégis hűvös a levegő és csak a szebb napokon, mert például tegnap igen elfért a sétálóknak vállán a felöltő. Egész nap erős szél söpörte a port az utcán, ami meglehetősen kellemetlen is volt. A tavasz mindazonáltal igen szépen indul: fakadnak a rügyek a fákon, bokrokon, áprilisre már ki is zöldülnek. Most van nagy dolguk a kertészeknek. Napok óta

a Mensanin palotában tartandó legközelebbi estélyre — csak néhány sor, de szeretetreméltóan megfogalmazva, amennyire csak államférfi kevésbé közlékeny jellemétől elvárható volt.

Mikor az orvosok Nadiának enyhébb égaljat tanácsoltak, hozzátették:

— Sok szabad levegőre, sok szórakozásra van szüksége.

A gróf kötelességének ismerte, hogy leányának minden képzelhető élvezetet megszerezzen. Ünnepeket adott, bár neki nem tellett bennük kedve.

Chypre Montaigout elhatározta, hogy megjelenik a bálon — akkor Vorovits Mihály nem ellenkezik, hogy Nadia az ő nagy estélyén megjelenjék. Igaz, hogy fiatal leánynak olyan házban, hol háziasszony nincs, nem illik megjeleni, de hisz a hercegnő elvállalta ezt a tisztséget.

Elérkezett a bál napja s még alig volt este nyolc óra, már ragyogtak a csillárok a Mensanin-palotában.

Nadia sugárzott az örömtől — hisz tudta, hogy ő el fog jönni. Már jóval a kitűzött óra előtt elkészült toilettejével.

— Már? kérdé mosolyogva Vorovits, mikor meglátta leányát. Azt hittem, még az öltözőszobában vagy.

Szelid csókot nyomott a leány orcájára.

— Elragadó vagy ma este. Ilyen fényt még sohasem láttam szemeidben, Vence levegője csakugyan csodás. Ne feledd megígérted Kerckoff hercegnek, hogy sokat fogsz vele táncolni. Sőt ti fogjátok megkezdeni a táncot, ha jól tudom?

Lassankint jelentkeztek a vendégek. A gróf honfitársai,

szépsége és ifjúsága erejénél fogva. Hogyan? kérded. Nos, öreg Fedor, ebbe a köszöntésbe egész lelkünket bele kell önteni . . .

Elérték a csolnakot s tényleg egész lelkét öntötte tekintetébe, melylyel Nadia szemét kereste.

Ugyanaz este, hétfői napon héttől kilencig megnyitottak a Mensaim palóta ajtai, Vorovits Mihály gróf termei.

Nadia, mióta bevonult a nagy világba, segített atyjának a házigazdai tisztsében s minden hétfőn este szomorúan kérdé magában:

— Mért nem jön ő? . . .

Mindig azzal a sovány reménységgel vigasztalta magát, hogy talán halaszthatlan ügyei tartják vissza.

Ezen az estén valami bizonytalan, édes reménység reszkettette meg szívét, hogy el fog jönni és igyekezett olyan csinosnak, hódítóknak feltűnni, a mennyire csak tellett tőle.

A fiatal leány épen belépett a szalonba.

Világos rózsaszín mouszelin ruha volt rajta s ugyanolyan szövetből való ruch kigyószerűen ölelte körül a derekat, melyet csipőjén szalag zárt be. Az üde szín reflexével megélénkítette sápadt, barnás teintjét.

Karjai egészen a könyökig szabadon fehérlettek és haja is kokettebb volt, mint rendesen. Egész tartásában valami új, valami ismeretlen, valami fesztelenség, volt ami asszonyosabbá tette.

A forró levegő dacára, pattogott a fahasáb az óriási fogadó-terem kandallóiban.

Egy ilyen kandalló mellett, melynek párkányát

nyesegetik a sétatér fáit, a hol kihalt, csöndes világ volt egész télen. Nemsokára eljön a sétatér szezonja, csak az április ne tüntessen a hóbertjaival . . .

— **(Nagy nyereségek.)** Amint értesülünk Török A. és Tsa. budapesti főel-árusítók (Váci-könut 4/A) az első magyar kir. osztálysorsjátéknál nagy nyeresi eredményeket mutatnak fel. Már az első öt húzásnál (tehát a 6-ik főhúzás nélkül) 100.000, 30.000, 5000 és még sok egyéb nyereséget esett ezen cégnél vásárolt sorsjegyekre és a többnyire szegénysorsu nyerőknek ki is lettek fizetve. Ennél fogva mindenkinek joggal ajánlhatjuk, hogy szerencsésjét Török A. és Tsa. cégnél kísérelje meg. Tanácsos a megrendelésekkel sietni, miután az előző sorsjátéknál gyakran előfordult, hogy a kik a sorsjegy rendelésével elkéstek, az I. osztályhoz már nem kaptak sorsjegyet. A Török A. és Társa cég lapunkban foglalt hirdetésére különösen felhívjuk olvasóink szíves figyelmét.

Közgazdaság.

□ **Állatjárványok.** Baranyavármegyében a legújabb statisztikai kimutatás szerint a következő állatjárványok uralkodnak: veszettség Dárdán 2 udvarban, Kis-Csányon 1 udvarban, Német-Széken 1 udvarban, Okorághon 1 udvarban, Somogyban 1 udvarban, Tófüm 1 udvarban; hólyagos kiütés Hidasdon 1 udvarban, Rácpetrén 1 udvarban; sertésorbác Vaiszlón 1 udvarban, Oroszlón 1 udvarban és sertésvész Bükkösd, Karancs, Magyar-Ürögh és Megyefa községekben. Somogyvármegyében lépfene 4 községben 4 udvarban, veszettség 2 községben 2 udvarban, rühkór 1 községben 1 udvarban, sertésorbác 3 községben 3 udvarban és sertésvész 7 községben uralkodik. Tolnavármegyében lépfene 1 köz-

ségben 1 udvarban, veszettség 6 községben 8 udvarban, bőrféreg 1 községben 1 udvarban, hólyagos kiütés 6 községben 137 udvarban és sertésvész 9 községben uralkodik.

Művészet, irodalom.

○ **Bőregér.** A tegnapi kellemetlen időhöz mérten elég szépszámú közönség hallgatta végig Strauss ez örökszép operettjét. Az előadás minden tekintetben jó volt. Kitűnt leginkább *Leopold* Franciska (Rozalinda), a ki remek hangját a legmagasabb régiókban is erőteljesen csengette. *Hunyady* (Eisenstein) és *Ligeti* Mari (Adél) méltó partnerei voltak. Igen jó volt *Perényi* (Alfréd), *Andorffy* (Frank logházigazgató) és *Borbély* a börtönőr szerepében. *Némethy* Gizella fess Orlovsky herceg volt s még *Delli* és *Bognár* járultak hozzá az est sikeréhez. (→)

◎ **A ki még a holta után is ir.** Ilyen csodára gondolhattak a „Mathematikai és Fizikai Lapok” olvasói, mikor kezükbe vették e lapnak most megjelent füzetét. A márciusi füzet ugyanis közli egy matematikai probléma megfejtését *Maksay Zsigmond*, volt pécsi főreáliskolai tanár tollából. *Maksay* azonban meghalt már 1896. évi október havában, tehát másfél esztendővel halála után jelent meg e dolgozata. Erről a megboldogult már tudomást nem fog venni, de nagyszámú tisztelőinek és hálás tanítványainak kebelében már lecsillapodó félben levő fájdalom újra fog felebredni e hír hallatára s újra fog ajkukra tolni a kérdés, miért is kellett e kiváló tudósnak férfikora javában, életének 46-ik évében, sírba dőlnie?

○ **A színi szezon vége felé.** Még csak néhány előadás és bezárulnak a színház ajtói, bucsút vesz a színtársulat Pécestől. Az utolsó napokra *Somogyi* Károly igazgató vendégszerepléseket tervezett, azonban még eddig nem

érkezett válasz a megkeresett művészekről s így nem is valószínű, hogy lesz részünk valamelyik nevezetesebb vendég, vagy vendégnő fellépéséhez. Azonban előadásra kerül holnapután (csütörtökön) *Tiborc* Ákos joghallgató „Falun” című eredeti népszínműve, mint az idei szezon utolsó ujdonsága.

TÁVIRATOK.

— **Az országgyűlésből.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata). A képviselőház ma pár percig tartó rövid ülést tartott. Harmadik olvasásban elfogadták a költségvetésről szóló s egyéb apró törvényjavaslatokat. A holnapi ülésen a miniszterek összesen hét régebbi interpellációra fognak válaszolni.

— **Lesz-e háború?** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata). Párisban *Woodford*, amerikai követ, ama meggyőződésének adott kifejezést, hogy biztosítva van a Spanyolország és Amerika között felmerült nehézségek haladéktalan és békés uton leendő reális megoldása.

— **Az erdélyi Unio emléke.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata). *Ruttka* né Kossuth Lujza pünkösdkor az erdélyi Unio ünnepére Kolozsvárra utazik.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

antik márványból való karyatidek tartották, egy csomó ur állott és ült, politikai dolgokról beszélgetve.

A másik kandalló, félig virágokkal beborítva, az asszonyokat csalta maga köré és azokat az urakat, kiknek nem fájt a fejük az európai egyensúlyért.

Az előbbinél a gróf elnökölt, az utóbbinál *Nadia* vitte a háziasszonyi tisztet elbájoló, kedves fesztelenségével.

Velence prefektusa, egy szabadságon levő miniszter, több katona és előkelő diplomata vette körül *Vorovits Mihályt* és kimért rövid, de a meggyőződéstől áthatott szavaik tág perspektívát nyitottak a politika sötét jövőjében.

A szolga *Chypre Montaigout* marquist jelentette be.

Lehetetlen, hogy a belépő, még nagyon fiatal ember jelentős szerepet játszhatna egy ország sorsában s nem is főméltóság. Dacára ennek, neve hallatára, a közepén szakította meg mondatát *Vorovits* s szokása ellenére gyorsan megfordulva, még néhány lépést is tett előre.

A két ember üdvözölte egymást s a körülötte levők megjegyezték, hogy a gróf az új vendég üdvözletével leereszkedett, hogy hangja méltóságteljes csengését hizelgővé tegye.

Az ujonnan jött magasan hordta fejét, arcának ideges sápadtsága nem látszott természetesnek lenni, erős ifjúságához képest. Akik megfigyelték, mélyen meglepődve látták, hogy nem nyujtotta ki karját, mikor *Vorovits* olyan mozdulatot tett, hogy kezet fogjon vele. Akárki volt is e fiatal ember, nyilván nem várta azt a megtisz-

teltetést a nagy orosz államférfi részéről. Csak az magyarázhatta, hogy nem vette észre a feléje nyujtott kezét.

Egyébként a marquis mindjárt tovább haladt a szalonnak azon része felé, hol a hölgyek ültek. *Vorovits* kisasszony, egészen vendégei mulattatásával lévén elfoglalva, nem vette észre jöttét és ép úgy mint atyja, össze-rezzent a meglepetéstől megjelenésénél, sőt majd elsikoltotta magát. A gróf, ki beszédközben is figyelte a fiatal embert, látta leánya felindulását. De rögtön utána mosolygott a leány s az apa nem gyanithatott tovább semmit.

Chypre Montaigout meghajlott a ház fiatal urnője előtt s pillantása, mely előbb még sötét és komoly volt, felderült s nevetve cirogatta körül *Nadia* arcát. De az az ember, kinek az lett volna a hivatása, hogy az emberi szívek minden redőjében olvasson, nem is sejtette, hogy ez a két fiatal szív e pillanatban a szakadásig dobogott.

Az estélyen a hercegnő is jelen volt.

— Tudtam jól, hogy el fog jönni, habár mély ellenszenvet is érez *Vorovits* iránt, mondá magában a hercegnő. Hisz ez az egyetlen mód, hogy *Nadiát* is ott láthassa a *Sentelli-palota* ünnepén.

VII.

Egy reggelen, mikor postáját bontogatta, meglepődve látta *Chypre Montaigout* az egyik boritékon *Vorovits* cimerepaizsát. Mit akarhat tőle *Vorovits Mihály*?

Keze reszketett, mialatt a boriték kemény papírját felbontotta. Nem volt benne egyéb, mint pusztá meghívás

Nyilt-tér.*)

Szives tudomásul!

Azon esetből kifolyólag, hogy néhány pécsi uri emberek, kik magukat információ forrásnak tekintik — nem átalítottak a boldogult édes atyámtól reám maradt borrhól koholmányokat, hazug állításokat világgá kürtölni.

A n. érdemű helyi és vidéki érdekelt uraknak ezzel szemben van szerencsém kinyilatkoztatni, miszerint a pincémbe lévő pécsi (Kablár-féle) szilvási, szegzárdi stb.-féle ó-borok olyanok, hogy elégnek tartom azt mondani, hogy *nincs Pécsen jelenleg senki pincéjében hasonló kitűnő sem magánosoknál, sem cégek-nél, sőt a főtisztelendő káptalan pincéjében sem.* — Végül kijelentem, hogy azoknak, kik fenti kijelentésemben kételkednének, állításom valóságáról készségesen pincémbe felvilágosítással szolgálok

Kitűnő tisztelettel
Weszelszky Ferenc.

Hirdetések.

Pécs legnagyobb és legrégebb cipőüzlete

alapított 1858-ban.

Alulírott ajánlja dus választékú férfi és női valamint mindenkoru gyermek részére a legegyszerűbbtől a legfényesebb kiállítású reggeli, házi és kimenő cipőit. Fénymáz cipők estélyek és bálakra nagy választékban folyton raktáron vannak.

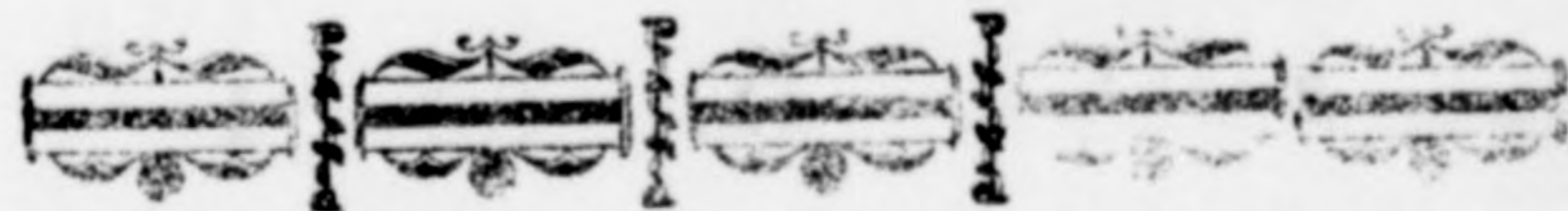
Különlegességek: szegedi papucsok, kerékpárcipők, ortopádecipők testi hibákban szenvedőknek. **Divatcikkek:** sárga, barna és zöld férfi és női cipőkben

megérkeztek

óriási választékban, valamint gyermekecipők és csizmák is minden színben.

Valódi angol kénőcsők, fénymázak és fűzők.

Kitűnő tisztelettel
Benczenleitner József.

SKRKA NEK ÁGOSTON

mázoló és fényező Pécsen, Kálvária utca 6. szám; ajánlja

különlegességeit faerezésben (Fladerei)

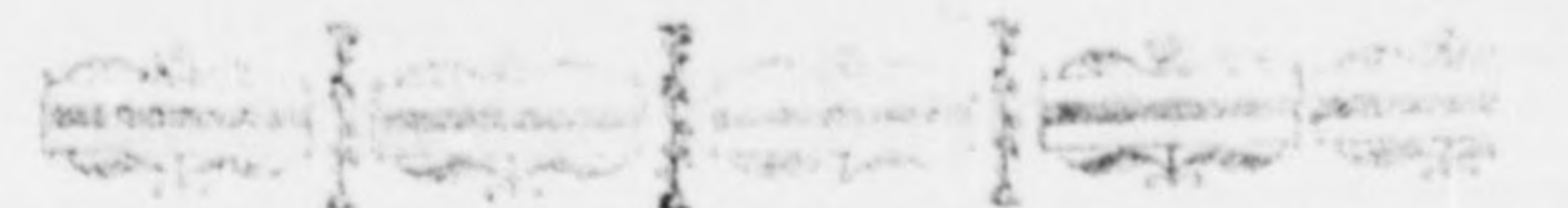
Elvállal minden e szakmába vágó munkát, valamint a legújabb mód szerinti faerezéseket a legolcsóbb árak mellett.

Francia-fénymáz butorfestési munkák (porcellán utánzat) legfinomabb, legizlésebb a legújabb divat szerint eszközöltetnek.

Legfinomabb és legmodernebb munkák gyorsan és bámulatos izléssel készítettetnek.

Vidéki rendelések gyorsan, lelkiismeretesen készítettetnek.

Urasági (nagyobb munkák) rendeléseknél tetemes árendedmény.

3176. szám.

Tkv. 1898.

HIRDETMÉNY.

Kéménd községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. az 1889: XXXVIII. és az 1891. XVI. t. cikk értelmében elkészítettén és a nyilvánosságnak átadatván, ez azzal a felszólítással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, akik 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1898. évi október hó 15-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított keresetük annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak seteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánanak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **az 1898. évi október hó 15-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **az 1898. évi október hó 15-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Egyuttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Pécsvárad. 1898. évi márczius hó 16-án, a kir. jársbiróság mint tkvi hatóság.

Schill

kir. jársbiró.

6929. sz.

1898.

Hirdetmény.

A rókusi forrásnak a hadapród iskolába való

bevezetésének

3824 frt 98 krral előirányzott munkálatai 1898. évi ápril hó 13-án délelőtt 9 órakor a gazd. tanácssteremben tartandó nyilvános árverésen kiadatnak.

Felhivatnak vállalkozók, hogy 190 frt bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb ápril hó 12-én déli 12 óráig a polgármesteri hivatalnál nyujtsák be, vagy pedig a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

A feltételek, terv és költségvetés a főmérnöknel betekinthező.

Pécsen, 1898. márczius hó 25-én.

A város Tanácsa.

Czipő-üzletemet

Király-utca 22. szám. Vasváry-féle ház, a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlom.

Készíték mérték szerint könnyű és tartós férfi, nő és gyermekecipőket.

Különlegességek színes-bőrű czipőkben.

Fénymázás czipők raktáron.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Színes bőrű czipőkhöz kenőcsökből nagy raktár.

Kiváló tisztelettel:

NEGELE FERENC
cipész.

Amerikai szőlővesszők

solonis, monticola és metallica;

sima vessző 1000 drb 8 frt,
gyökeres vessző 1000 > 20 frt.

Fajtisztaságért jótállás.

Kapható:

Gergits Mártonnál
Pécsett, Makár-utca 32. szám.

1207. sz.

tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsváradai kir. jbiróság mint tlkvi hatóságközhírré teszi, hogy a Pécsváradai Kölcsonös Segélyző Egylet végrehajthatónak, Ackermann János, mint kk. Ackermann Ignác és Regina gyámja kátolyi, Hofecker Ferenczné Ackermann Éva berkesdi, Ackermann József kátolyi és Ulrich Kornélné Ackermann Johanna drávatamási lakosok végrehajtást szenvedők ellen 300 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsváradai kir. jbiróság területén lévő, Kátoly község határában fekvő, a kátolyi 61. betébeli 1—11. 13—41. sorsz. ingatlanoknak a végrehajtást szenvedőket személyenkint $\frac{1}{10}$ részben illető felerészére 958 frt becsárban és az u. a. betébeli 12. sorsz. 24. sz. házra az id. t. cz. 156. §-ának a) pontja értelmében egészben 400 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést Egrich Antal kátolyi lakos utóajánlata folytán elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1898. évi április hó 4. napján délelőtt 10 órakor Kátoly községben, a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen, a megajánlott vételárakon fölül el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 95 frt 80 krt, illetőleg 40 frtot készpénzben, vagy az 1881: november 1-én 3333. szám alatt kelt I. M. rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60 t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsváradon 1898. évi február hó 10. napján, a pécsváradai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.

Szikrai Odo
kir. eljárásbíró.

Legnagyobb nyeremény

legszerencsésőbb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény

J E G Y Z É K E

1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő		Korona
1	Jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	" "	200000
2	" "	100000
1	" "	90000
1	" "	80000
1	" "	70000
2	" "	60000
1	" "	40000
3	" "	30000
1	" "	25000
2	" "	20000
3	" "	15000
31	" "	10000
67	" "	5000
3	" "	3000
432	" "	2000
763	" "	1000
1238	" "	500
90	" "	300
31700	" "	200
3900	" "	170
4900	" "	130
50	" "	100
3900	" "	80
2900	" "	40

50,000 nyer. és jut. összegben 13.160,000

melyek hat huzásban sorsoltatnak ki.

A második nagy magy. kir. osztálysorsjáték nemsokára ismét megkezdődik és

100,000 sorsjegyre újból **50,000 nyeremény**

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerul fog.

A nyerési esélyek tehát, a mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig: egy egész 1-ső oszt. eredeti sorsjegyet 6. — frt

> fél " " " " 3. — "
> negyed " " " " 1. 50 "
> nyolczad " " " " —. 75 "

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A huzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos huzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak előre is rendelkezésre. Amint ismeretes, a huzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosak és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kiváló szerencse

kedvezett főárudánknak az I magy. kir. osztálysorsjátékban, amennyiben már az előző osztályokban (az első öt osztályban) 100,000, 30,000, 5000, valamint számos 2000, 1000, 500, és 300 koronás nyereményt nyertek főárudánknak, melyeket a szerencsés nyerőknek ki is fizettünk.

Ajánlatos ennél fogva a II. m. kir. osztálysorsjáték 1-ső huzásához a megrendeléseket mielőbb hozzánk juttatni. Emlékeztetünk az első sorsjátéknál hangoztatott azon többszöri figyelmeztetésünkre, hogy rövidebb az első osztályu huzás előtt az első oszt. sorsjegyek elkelnek; és igazunk is volt, mert még közvetlen az első oszt. huzása előtt a bel- és külföld elárasztott bennünket rendelményekkel olyannyira, hogy a későn érkezőket legnagyobb sajnálatunkra már nem eszközölhetők.

Kérjük tehát a rendelményeket az első osztályhoz mielőbb, mindenestre azonban legkésőbb

április hó 8-áig

hozzánk beküldeni, mert csak ez esetben ígérhetjük ezek biztos eszközölését.

Török A. ÉS TSA

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítói

BUDAPEST, V., Váci-körut 4/A.

Hirdetmény.

Ö nagyméltóságú Gróf Andrássy Aladár ur Szigetvári uradalmábani országosan törzskönyvezett tenyésztéséből

több darab 2 éves telivér pinzgaueri tenyész bika

élősúly kilogrammonként 40 krért eladó.

A bikák a szigetvári állomástól 10 kilométernyire levő **Szt.-Mihályfa** pusztán vannak felállítva.

Szigetvár, márt. 23. 1898.

Az urad. Tisztartóság.